

[Kalmæs]

daginstitutionstakster, mens beboere, der bor til leje, har fået betydelige stigninger i daginstitutionstaksterne.

Rentefradragenes størrelse har desuden vendt et regeringsforslag, der skulle give besparelser, til at blive et forslag, som giver ekstraudgifter, og samtidig er ordningen altså blevet meget uretfærdig.

Ud over disse fordelingsmæssige forhold, som er afgørende for os i SF, mener vi, at private renteudgifter lige så vel som alle andre private udgifter selvfølgelig ikke har noget med skattevæsenet at gøre. Vi betragter betaling af renter som en betaling for den service, det er at låne penge, og det må sidestilles med det, man betaler for forskellige andre slags service, man får udført i sin private husholdning. Det kan være at blive klip-pet eller sådan noget. Det kan man heller ikke trække fra på selvangivelsen.

Vi mener, at man udmærket kan skelne mellem renter af privat gæld og renter af erhvervsmæssig gæld. Det har været fremme her i dag også. Tilhængere af rentefradragsretten fortæller tit om, at det at adskille private og erhvervsmæssige renter er lige så svært som at skille det varme vand fra det kolde vand i et badekar, men det ville jo også være ret tåbeligt at blande det kolde og det varme vand i badekarret, hvis man har brug for at have det hver for sig. Derfor ville jeg foreslå, at man i stedet for at tappe det gennem et blandingsbatteri lod det løbe af den kolde og den varme hane i en balje hver for sig. Det er det, vi forestiller os i forbindelse med de private renter og de erhvervsmæssige renter. Vi mener ikke, at rentefradragsretten skal fjernes for renter af studie-gæld, for de kan betragtes om en erhvervsmæssig udgift.

Til slut skal jeg sige et par ord om fjernelse af fradragretten for ejendomsskatter. Det er sådan set en side af samme sag. Hvis ejendomsskatterne i en kommune forhøjes, slipper indehavere af ejerboliger i virkeligheden med at betale halvdelen eller en tredjedel af forhøjelsen, fordi der gives et tilsvarende nedslag i indkomstskatten. Derimod må lejere betale ejendomsskatten fuldt ud gennem deres husleje, og det er selvfølgelig det, vi vil have ændret. Når man siger, det belaster folk hårdere, vil jeg gøre opmærksom på, at vi i bemærkningerne til forslaget har skrevet, at de ekstra indkomster, der måtte

komme – det kunne jo også være, man sænkede ejendomsskattepromillerne – kan bruges til skattelettelser gennem personfradraget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Efter det, der skete i formiddags, er der såmænd ikke megen grund til at diskutere beslutningsforslag B 18. Hvis vi får gang i udvalgsarbejdet om fradrag af rentegæld – og det lader det jo til – så er dette forslag helt overflødigt.

De bemærkninger, der er faldet fra forskellige ordførere, bl. a. fra venstres ordfører, hr. Ellemann-Jensen, får mig til at komme med nogle betragtninger. Det står nu fast, at det er 50 mia kr., der er i rentefradrag. Af disse 50 mia kr. viser godt 15 mia kr. sig som indkomst hos personer og bliver beskattet dér. Resten, 35 mia kr., viser sig ikke som indkomst hos personer. Nogle af dem går til beskatning hos selskaber, og resten går til forskellige fonde og forsikringsselskaber og ATP, hvor de ikke kommer til beskatning.

En stor del af rentefradragsgælden – det ved vi jo – er hos personer, der har en marginaltrækprocent på 70 eller i begyndelsen af 70erne, og det er det, der gør det umuligt at blive ved med den ordning, vi har: at man får en skattegodtgørelse på 70 pct. af sin rente og renten for det meste kommer til beskatning med 40 pct. eller slet ikke. Det er det, der er så ødelæggende for dansk økonomi.

Jeg vil igen pege på den kronik i Jyllands-Posten for den 13. november 1980, som jeg synes er meget oplysende, og som alle burde læse. Det er en slags referat fra Nordisk skattevidenskabeligt Forskningsråd, der har holdt sit årlige seminar for nylig. Det virker stærkt, når man kan konstatere, at i Finland, der har foretaget indgreb imod rentefradragene, udgør rentefradragene i dag sådan noget som 2 pct. af de samlede skattepligtige indkomster, medens de i Danmark udgør 20 pct.

Naturligvis er det umuligt at skelne 100 pct. korrekt i ethvert tilfælde mellem privat og erhvervsmæssig gæld. Det er akkurat på samme måde, som man kan påvise, at en humlebi slet ikke kan flyve. Den gør det jo bare alligevel. I praksis kan man godt nå til afgørelser, der skelner på en rimelig måde, hvis bare man gør det.